MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 9
ROK XVI

WARSZAWA
15 GRUDNIA 1934

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I.

69.

B. Pers. 667/2. Quito.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W QUITO.

Ustanawiam Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Quito.

Okręg konsularny obejmuje terytorjum Republiki Ekwadoru.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Quito podlega bezpośrednio służbowo Poselstwu R. P. w Buenos-Aires.

70.

B. Pers. 667/7/Hawana.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W HAWANIE.

Ustanawiam niniejszem Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Hawanie.

Okręg konsularny tego Konsulatu obejmuje terytorjum Republiki Kubańskiej.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Hawanie podlega służbowo Posłowi R. P. przy Rządzie Republiki Kubańskiej z siedzibą w Waszyngtonie.

71.

B. Pers. 667/4.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W DUNKIERCE.

Ustanawiam niniejszem Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Dunkierce.

Okręg konsularny tego Konsulatu obejmuje miasto Dunkierkę.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Dunkierce podlega służbowo Konsulatowi Generalnemu R. P. w Lille, a za jego pośrednictwem Ambasadzie R. P. w Paryżu.

72.

B. Pers. 667/1/Kuressaare.

AKT USTANOWIENIA WICEKONSULATU HONOROWEGO R. P. W KURESSAARE.

Ustanawiam niniejszem Wicekonsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Kuressaare.

Okręg konsularny tego Wicekonsulatu obejmuje okręg Saaremaa.

Wicekonsulat Hon. R. P. w Kuressaare zależy służbowo bezpośrednio od Poselstwa R. P. w Tallinnie.

73.

B. Pers. 667/La Paz.

AKT USTANOWIENIA KONSULATU HONOROWEGO R. P. W LA PAZ.

Ustanawiam niniejszem Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w La Paz.

Okręg konsularny tego Konsulatu obejmuje terytorjum Republiki Boliwji.

Konsulat Hon. z siedzibą w La Paz zależy służbowo bezpośrednio od Poselstwa R. P. w Buenos Aires.

74.

B. Pers. 667/15/Batawja.

ROZSZERZENIE KOMPETENCJI TERYTORJALNEJ KONSULATU HONOROWEGO R. P. W BATAWJI.

Niniejszem rozszerzam dotychczasową kompetencję terytorjalną Konsulatu Honorowego R. P. z siedzibą w Batawji na Archipelag Molucki, wobec czego kompetencja terytorjalna tego Konsulatu Honorowego obejmuje całe terytorjum Indji Holenderskich.

Konsulat Honorowy R. P. z siedzibą w Batawji podlega służbowo Konsulatowi R. P. w Amsterdamie, a za jego pośrednictwem Poselstwu R. P. w Hadze.

75.

B. Pers. 479/2.

ZMIANA EGZAMINATORÓW PRZY EGZAMINACH DYPLOMATYCZNO-KONSULARNYCH.

Na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8.XI 1929 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i o egzaminach dyplomatyczno - konsularnych, w miejsce dotychczasowych egzaminatorów: pp. Antoniego Romana i Wiktora Pola, których niniejszem z tych obowiązków zwalniam, powołuję:

p. Dyr. Biura Ekonomicznego w Pr. Rady Min. Dr. Jerzego Nowaka jako egzaminatora z ekonomiki Polski i świata;

p. Radcę Leona Koppensa jako egzaminatora języka niemieckiego.

76.

E. III. 729/12/1.

ROZSZERZENIE WAŻNOŚCI PASZPORTÓW TURYSTYCZNYCH, UPOWAŻNIAJĄCYCH NA POBYT W ŚCIŚLE OKREŚLONEM PAŃSTWIE.

Na podstawie zobowiązań zaciągniętych przez Polskę wobec niektórych państw zagranicznych, polskie władze administracji ogólnej wydają obywatelom polskim paszporty w celach tyrystycznych, upraw-

niające do pobytu wyłącznie w ściśle określonem państwie. Paszporty tego rodzaju (zw. kompensacyjnemi) nie mogą być w żadnym wypadku rozszerzane przez urzędy zagraniczne R. P. na kraje, na które nie opiewają, gdyż tego rodzaju rozszerzenie byłoby naruszeniem powyższego zobowiązania Polski.

Niema natomiast żadnej przeszkody, aby posiadacze tego rodzaju paszportów otrzymywali od władz państwa ich pobytu przepustki umożliwiające im wycieczki do państwa sąsiedniego i powrót stamtąd. W tych wypadkach mogą też urzędy zagraniczne R. P. przychodzić im z pomocą, o ile uważają to za stosowne.

77.

E. III. 733/6/1.

OBOWIĄZEK POSIADANIA WIZ PRZEZ CUDZOZIEMCÓW.

Polskie władze graniczne donoszą, że w ostatnich czasach bardzo wielu cudzoziemców, zwłaszcza turystów, oraz zaproszonych na zjazdy lub kongresy do Polski, przyjeżdża na granicę bez wiz urzędów zagranicznych R. P., tłomacząc się, że nie jest im wiadomo, że na wjazd do Polski wymagana jest wiza.

Ponieważ obowiązujące przepisy przewidują możność udzielania w pewnych wypadkach tylko wizy przejazdowej przez polskie organa graniczne kontroli paszportowej (§ 24 rozp. M. S. W. o dokumentach upoważniających do przekraczania granicy — Dz. U. R. P. Nr. 57 ex 32), udzielenie zaś wizy pobytowej na granicy — nie jest możliwe, władze graniczne zmuszone są kierować tych cudzoziemców do najbliższych urzędów konsularnych R. P., co w wielu wypadkach oczywiście powoduje zaniechanie wogóle zamierzonej podróży do Polski.

Dla uniknięcia tego rodzaju spraw, zarówno niepożądanych dla Polski jak i dla cudzoziemców, urzędy zagraniczne R. P. winny podać do wiadomości właściwym czynnikom, że w Polsce istnieje przymus paszportowy i wizowy, w szczególności także przy przejeździe z Niemiec do Prus Wschodnich, z wyjątkiem kolejowego tranzytu uprzywilejowanego; obowiązek ten ma zastosowanie również do obywateli tych państw, które zniosły u siebie czy to przymus paszportowy czy też wizowy.

78.

E.III.699/zas/11/1/34.

SPORZĄDZANIE I UWIERZYTELNIANIE W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH I W KOMISARJACIE GENERALNYM R. P. W GDAŃSKU DOKUMENTÓW, ODNOSZĄCYCH SIĘ DO CZYNNOŚCI PRAWNYCH O CHARAKTERZE MAJĄTKOWYM, DOKONYWANYCH PRZEZ OBYWATELI Z. S. R. R.

Powołując się na zarządzenie Nr. K. II. 4652a/Peł-Sow/1/32 Dz.Urz. MSZ. Nr. 4/32, poz. 19) przedłużam, w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, termin wskazany w zarządzeniu Nr. E.III.699/zasad/9/1/34 Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 21/33, poz. 181) do dnia 31 grudnia 1935 roku.

W związku z powyższem, począwszy od dnia 1 stycznia 1935 r. w klauzuli legalizacyjnej należy powoływać się na zgodę Ministerstwa Skarbu z dnia 12 listopada 1934 r. Nr.D.I.24560/L/34.

79.

No. E. III. 438/1/3.

WYDAWANIE ZAŚWIADCZEŃ NA PRZYWÓZ BRONI.

I. W myśl art. 31 prawa o broni, amunicji i materjałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 94 z 1932 r., poz. 807) oprócz powiatowych władz administracji ogólnej są także urzędy konsularne R. P. uprawnione do wydawania zaświadczeń na przywóz z zagranicy do Polski broni do użytku osobistego.

Zaświadczenia te należy wydawać na następujących zasadach:

1) Wydawane w myśl art. 31 ust. 1 prawa o broni, amunicji i materjałach wybuchowych, zaświadczenia na broń zastępują pozwolenia na posiadanie i noszenie broni (art. 18 tegoż prawa) tylko na czas pobytu w Polsce, nie przekraczający 30 (trzydziestu) dni od dnia przekroczenia granicy polskiej.

Osoby, które przywiozły ze sobą broń na zasadzie zaświadczenia urzędu konsularnego R. P. i które przedłużyły swój pobyt w Polsce ponad 30 dni od daty przekroczenia granicy, winny zwrócić się do powiatowej władzy administracji ogólnej o wydanie pozwolenia na posiadanie, względnie na posiadanie i noszenie tej broni. O powyższem należy informować petentów.

2) urzędy konsularne R. P. wydawać mogą zaświadczenia na przywóz broni wyłącznie osobom, znanym urzędnikom danego urzędu, bądź co do których zebrane przez dany urząd informacje z całą pewnością ustalą, że zasługują one na bezwzględne zaufanie i że z broni nie zrobią niewłaściwego użytku.

3) Osobom nieposiadającym określonego obywatelstwa nie można, bez uprzedniej zgody Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wydawać zaświadczeń na przywóz broni do Polski.

4) Przy wydawaniu zaświadczeń na przywóz broni należy specjalnie zwrócić uwagę i poinformować petenta, że zaświadczenie powyższe nie zwalnia od obowiązku wypełnienia formalności celnych i uiszczenia ustawowo przewidzianych opłat celnych wzgl. złożenia kaucji.

5) Zaświadczenia winny być wydawane według wzoru podanego w załączniku.

6) Przy wydawaniu zaświadczeń na przywóz broni do Polski należy jednocześnie uczynić następującą adnotację obok wizy na paszporcie cudzoziemca otrzymującego zaświadczenie: „posiadacz paszportu otrzymał zaświadczenie na przywóz broni do Polski Nr....... data zaświadczenia".

7) Zaświadczenia należy wydawać także w wyjątkowych wypadkach osobom udającym się tranzytem zwyczajnym przez Polskę, stosując się ściśle w szczególności do postanowienia w pkt. 2 i 3.

II. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem tracą moc obowiązującą okólniki M. S. Z : z dnia 21 listopada 1923 r. Nr. K. I. 12484 (Okólnik Nr. 139/23) z dnia 17 września 1926 r. Nr. 153 i z dnia 27 stycznia 1928 r. Nr. K. III. c. 1337 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 1/1928 r., poz. 6).

Załącznik.

Nazwa Urzędu R. P.

ZAŚWIADCZENIE
na przywóz broni do Polski.

Na zasadzie art. 31 prawa o broni, amunicji i materjałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807), udzielam p.

obywatelowi
udającemu się do
zamieszkałemu w

pozwolenia na przywiezienie ze sobą / przewiezienie z zagranicy na / przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej

(wymienić i opisać broń np. dubeltówka, sztucer, browning, rewolwer, kaliber, system marka fabryczna, Nr. (podając równocześnie ilość i kaliber naboi), szabla i t. p.

Zaświadczenie niniejsze ważne jest tylko łącznie z ...., wystawionym
(wymienić dokument osobisty posiadacza broni)

przez dn. Nr.

i to na przeciąg dni 30 (trzydziestu) od daty przekroczenia granicy polskiej.

Zaświadczenie niniejsze nie zwalnia posiadacza od obowiązku wypełnienia formalności celnych w celu uzyskania zwolnienia od cła w myśl art. 22 ust. II pkt. 1 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84 z 1933 r., poz. 610) i § 16 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1934 r., poz. 820).

dnia

(Pieczęć) (Podpis)

80.

E.III.803/4/7.

PRZEWÓZ ZWŁOK I ICH SZCZĄTKÓW Z ZAGRANICY.

1. W myśl postanowień art. 11 ust. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr. 35 z 1932 r., poz. 359), oraz § 38 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dn. 30 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13 z 1934 r., poz. 103), sprowadzenie zwłok i ich szczątków z obcego państwa na obszar Rzeczypospolitej Polskiej uzależnione jest od pozwolenia, które wydaje przy sprowadzaniu zwłok lub szczątków ludzkich do Polski powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce, w którem zwłoki lub ich szczątki mają być pochowane. Pozwolenia powyższych władz stanowią podstawę do wydawania przez urzędy zagraniczne R. P. przepustek na sprowadzenie zwłok, względnie szczątków ludzkich na obszar Rzeczypospolitej Polskiej. Przepustki te wydawane są z ważnością na 3 (trzy) miesiące od dnia wystawienia.

Przepustki na przewóz zwłok.

2. Przepustki na sprowadzenie zwłok z zagranicy do Polski wystawiają urzędy zagraniczne R. P. po uzyskaniu pozwolenia miejscowo właściwej władzy administracji ogólnej (patrz zał. 1) na podstawie następujących dokumentów i dowodów przedłożonych przez stronę:

a) aktu zejścia osoby zmarłej, wystawionego przez właściwe władze miejscowe;

b) zgody władz państwa, z którego terytorjum zwłoki mają być wywiezione, jak również państw, przez krórych terytorjum przejść mają zwłoki do granicy Polski;

c) zaświadczenia urzędowego lekarza, stwierdzającego przyczynę śmierci, o ile to nie nastąpiło w akcie zejścia (patrz p. a), a w razie gdy przyczyną śmierci była dżuma, żółta febra, cholera azjatycka, ospa naturalna, dur plamisty i powrotny, wąglik, nosacizna lub wścieklizna, że od daty śmierci upłynęły 2 (dwa) lata;

d) zaświadczenia władz lokalnych o właściwem opakowaniu zwłok w szczególności, że zwłoki lub szczątki ludzkie są zamknięte w trumnie metalowej, szczelnie zalutowanej, zawierającej na dnie warstwę substancji chłonnej grubości conajmniej 3 cm. oraz, że trumna ta jest zamknięta w skrzyni drewnianej, tak, by nie mogła się w niej ruszać. W wypadku, gdy miejscowa władza administracji ogólnej wymaga specjalnych środków ostrożności, zaświadczenie powinno stwierdzać, że zostały one zachowane.

W celu uzyskania pozwolenia właściwej miejscowo powiatowej władzy administracji ogólnej, urząd zagraniczny R. P. przesyła podanie strony wraz ze swą opinją bezpośrednio do powiatowej władzy administracji ogólnej, w której okręgu zwłoki mają być pochowane. Powyższe postępowanie może być przeprowadzone również w drodze telegraficznej na koszt petenta.

3. Po wystawieniu przepustki na przewóz zwłok urząd zagraniczny R. P. winien opieczętować trumnę, albo w lokalu, z którego ma nastąpić eksportacja zwłok, albo na miejscu ekshumacji, albo wreszcie, o ile miejsce, z którego zwłoki mają być transportowane, leży w znacznej odległości od siedziby urzędu zagranicznego i wyjazd tam upoważnionej osoby wywołać by mógł komplikacje w normalnem urzędowaniu — w wagonie kolejowym, podczas przewozu zwłok przez siedzibę urzędu zagranicznego R. P.

Pieczęcie winny być nałożone na trumnę, w której zwłoki po przybyciu na miejsce przeznaczenia będą pochowane. W razie trudności, mogących powstać przy stosowaniu tego przepisu, zwłaszcza, jeżeli pieczęcie mają być nałożone w siedzibie urzędu zagranicznego podczas przewozu zwłok, za wierzchnią trumnę uważać można pakę, w której trumna jest przewożona. Opieczętowanie powinno być wykonane w ten sposób, żeby pieczęć lakowa łączyła końce sznurka otaczającego opakowanie.

Przez nałożenie pieczęci urząd zagraniczny R. P. stwierdza, że zachowane zostały przepisy obowiązujące przy pakowaniu i przewozie zwłok. Jednocześnie, o ile to jest możliwe, urząd zagraniczny R. P. winien się upewnić, że opieczętowana trumna zawiera rzeczywiście zwłoki, na których przewiezienie wystawił przepustkę. Następnie urząd zagraniczny R. P. winien zwrócić uwagę osób zainteresowanych, że przesyłka podlega jeszcze na granicy R. P. odprawie celnej.

Przepustki na przewóz szczątków ludzkich (popiołów).

4. Wydawanie przepustek na przewóz szczątków ludzkich (patrz § 2 ustęp III Rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 30.XI.1933 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 103) podlega przepisom podanym w ust. 2 i 3 niniejszej instrukcji z wyjątkiem, gdy chodzi o przywóz popiołów, otrzymanych przez spopielenie zwłok ludzkich.

Popioły zwłok ludzkich mogą być przewożone w metalowem, dokładnie zalutowanem pudle, umieszczonem w szczelnej skrzynce drewnianej.

Do przesyłki powinno być dołączone świadectwo urzędowe władzy sanitarnej lub zarządu krematorjum miejsca kremacji, podające dokładne personalja osoby, której zwłoki zostały spopielone, miejsce, czas i przyczynę zgonu oraz miejsce i czas spopielenia, jako też stwierdzające identyczność przesyłanych popiołów.

Przed wydaniem przepustki na przywiezienie popiołów do Polski urząd zagraniczny powinien się upewnić, że istnieje w Polsce: a) osoba, która się zobowiązuje do odebrania i pochowania przesłanych popiołów (patrz zał. Nr. 2) i b) cmentarz, którego zarząd zgadza się te popioły przyjąć.

Deklaracje te winny być wypełnione w 2-ch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie zagranicznym R. P., drugi zaś należy przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej miejsca przeznaczenia przesyłki.

Po wypełnieniu tych formalności urząd zagraniczny R. P. zaopatruje przesyłkę w pieczęć urzędową i wystawia przepustkę według podanego wzoru Nr. 1.

Pozwolenia na przewóz zwłok i szczątków ludzkich przez Polskę.

5. Na przewiezienie zwłok lub szczątków przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej, także i w tranzycie tak uprzywilejowanym, jak i nieuprzywilejowanym do Prus Wschodnich, udzielają pozwoleń w myśl postanowienia ust. II § 38 Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dn. 30.XI.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13 z 1934 r., poz. 103) samodzielnie urzędy zagraniczne R. P. według wzoru podanego w załączniku Nr. 3.

Pozwolenie może być wydane na zasadzie następujących dokumentów:

a) aktu zejścia osoby zmarłej, wystawionego przez właściwe władze miejscowe;
b) zaświadczenia urzędowego lekarza stwierdzającego przyczynę śmierci, a w razie, gdy przyczyną jej była dżuma, żółta febra, cholera azjatycka, ospa naturalna, dur plamisty i powrotny, wąglik, nosacizna lub wścieklizna, że od daty śmierci upłynęły 2 (dwa) lata;
c) zaświadczenia władz lokalnych o właściwem opakowaniu zwłok w szczególności, że zwłoki lub szczątki ludzkie są zamknięte w trumnie metalowej, szczelnie zalutowanej, zawierającej na dnie warstwę substancji chłonnej grubości najmniej 3 cm., oraz, że trumna ta jest nadto zamknięta w skrzyni drewnianej, tak, by nie mogła się w niej ruszać;
d) dowodu, że niema przeszkód przeciwko wywiezieniu tych zwłok lub szczątków na obszar państwa sąsiadującego z Polską;
e) zobowiązania osoby przewożącej zwłoki przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej, że zwłoki lub szczątki ludzkie nie pozostaną w Polsce i że zostaną z jej obszaru wywiezione.

6. Instrukcja niniejsza nie dotyczy przewozu zwłok osób zmarłych w pogranicznym pasie polsko-rumuńskim dokonywanego na zasadzie postanowień art. 24 Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Króle-

stwem Rumunji, dotyczącej ułatwień w małym ruchu granicznym polsko-rumuńskim (Dz. U. R. P. Nr. 61 z 1931 r., poz. 492).

7. Z ogłoszeniem niniejszej instrukcji przestają obowiązywać: okólnik M. S. Z. z 28.II.1930 r. Nr. K.III.2594 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 2 z 1930 r.) i okólnik M. S. Z. z 22.XI.1928 r. Nr. K.III.b.5767 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 13 z 1928 r. poz. 99).

Załącznik Nr. 1.

PRZEPUSTKA
na sprowadzenie zwłok (popiołów) z zagranicy do Polski.

Na zasadzie zezwolenia ....

....

z dn. .... Nr. .... niema przeszkód

aby Pan .... zamieszkały

w .... sprowadził zwłoki (szczątki

ludzkie, popioły) .... lat .... zawód

.... zmarłe .... dn. ....

w .... na ....

(rozpoznanie lekarza w/g urzędowego świadectwa zgonu) z

.... do Polski i pochowanie ich na cmentarzu w ....

.........., gdzie mają być pochowane bez otwierania trumny (urny) i naruszenia pieczęci urzędowych.

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dnia .... 193 .. r.

.........., dnia .... 193 .. r.

(Pieczęć urzędu zagranicznego R. P.).

(podpis)

Załącznik Nr. 2.

Ja niżej podpisan ....

zamieszkał.... w .... ul. ....

Nr. zobowiązuję się przyjąć i zająć się pochowaniem popiołów

....

zmarłe ...... dnia .... w ....

króre ...... zwłoki zostały spopielone dnia ....

w ....

....
Podpis

.............................., dn ....

Leglizacja podpisu przez notarjnsza, polski sąd lub polską władzę konsularną

Załącznik Nr. 3.

POZWOLENIE
na przewóz zwłok (szczątków ludzkich, popiołów) z zagranicy
przez Polskę.

Zezwala się Pan ....

zamieszkał ...... w ....

na przewiezienie zwłok (szczątków ludzkich, popiołów)

.... zmarłe ...... lat .... dn. ....

w .... na .... (rozpoznanie

lekarza według urzędowego świadectwa zgonu) przez Polskę do ....

(wymienić kraj przeznaczenia)

Pozwolenie niniejsze jest ważne do dn. .... 193 r.

(Pieczęć nrzędu zagranicznego)

....
(Podpis)

Minister

Warszawa, 15 grudnia 1934 r. *(—) J. Beck*

CZĘŚĆ II.

81.

P. D. 432/opł. stemp /34.

UZUPEŁNIENIE OKÓLNIKA W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH OD PODAŃ WNOSZONYCH PRZEZ KONSULATY PAŃSTW OBCYCH.

Powołując się na okólnik w sprawie opłat stemplowych od podań wnoszonych przez konsulaty państw obcych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1930 r. Nr. 2 poz. 18) Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, wydany przez Ministerstwo Skarbu dn. 10/XI 1934 r. za Nr. L. D. V. 39689/5/34 okólnik uzupełniający, skierowany do Kancelarji Cywilnej Prezydenta R. P., Kancelarji Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw, który to okólnik stwierdza, że postanowienia okólnika z dnia 4 lutego 1930 r. L.D.V. 1168/6/29, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z r. 1930 w Nr. 6 po poz. 97, o ile dotyczą konsulatów, mają zastosowanie również do przedstawicielstw dyplomatycznych.

82.

P.D.415./Sz/34.

PRZESYŁANIE DEPESZ Z OKAZJI ŚWIĄT I UROCZYSTOŚCI DOROCZNYCH.

Niektóre placówki dyplomatyczne i konsularne R. P. zagranicą przesyłają na Nowy Rok oraz w dnie Świąt Narodowych depesze z życzeniami dla Pana Prezydenta R. P., Pierwszego Marszałka Polski i Pana Ministra Spraw Zagranicznych. Wobec kosztów, jakie coraz większe rozpowszechnienie się tego zwyczaju wywołuje, a niewłaściwości wyróżniania się pod tym względem jednych placówek od drugich, Ministerstwo Spraw Zagranicznych uzgodniło z Kancelarją Cywilną Pana Prezydenta R. P. i Gabinetem Pana Ministra Spraw Wojskowych pogląd na tę sprawę w tym kierunku, że pożądane jest, aby placówki dyplomatyczne i konsularne wstrzymywały się nadal od wysyłania tego rodzaju depesz z okazji świąt i uroczystości *dorocznych*. Zastrzeżenie to nie dotyczy okazji wyjątkowych, jak i tych depesz, które z racji specjalnych zjazdów, kongresów lub innych wyjątkowych uroczystości, odbywających się na terenie podległym danej placówce, Szefowie tych placówek wysyłają w imieniu kolonji czy rzeczonych zjazdów.

83.

R.E.65a/102/34.

UZUPEŁNIENIE NOWEJ TARYFY CELNEJ.

Pragnąc ułatwić placówkom zagranicznym odnotowywanie zmian zachodzących w trzeciej (konwencyjnej kolumnie nowej taryfy celnej), Ministerstwo Spraw Zagranicznych znosi niniejszem komunikat swój

R.E.65a/30 w sprawie nowej taryfy celnej (Dz. Urz. M. S. Z. 19 ex 1933 poz. 161) i zaprzestaje z dniem 1 stycznia 1935 wysyłania specjalnych komunikatów do placówek, podających zmiany, zachodzące w kolumnie III. Taryfy celnej.

Natomiast — podkreślając raz jeszcze konieczność skrupulatnego i ciągłego utrzymywania w ewidencji zmian w stanie konwencyjnej kolumny taryfy celnej — Ministerstwo poleca wszystkim placówkom zagranicznym nabycie „Taryfy Celnej" wydawnictwa „Polski Gospodarczej" (Warszawa, Elektoralna 2).

Wydawnictwo to (w cenie 45 zł.) zawiera nowe wydanie obowiązującej Taryfy Celnej, pełną nomenklaturę celną, uzupełnioną wyjaśnieniami Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu, stawki celne zasadnicze, cła i postanowienia konwencyjne, tarę, opłaty manipulacyjne, uprawnienia urzędów celnych, zakazy i ograniczenia przywozu i wywozu, opłaty manipulacyjne i monopolowe i t. p., taryfę wywozową oraz skorowidz alfabetyczny do taryfy celnej z pełnym wykazem statystycznym.

W dziale wyjaśnień do Taryfy Celnej podane są wyjątki z ustaw, rozporządzeń i okólników dotyczących postępowania celnego, opłat manipulacyjnych, akcydencyj, zniżek konwencyjnych, świadectw pochodzenia, opłat statystycznych, opłat za kontrolę celną, opłat monopolowych oraz przepisy ograniczające przywóz lub wywóz ze względu na bezpieczeństwo publiczne, ograniczenia monopolowe i t. p., wreszcie podane są: spis państw z któremi Polska zawarła umowy handlowe, wykaz towarów zabronionych do przywozu i przepisy probiercze.

W wyjaśnieniach do taryfy wywozowej podana jest instrukcja o pomiarach drzewa oraz zakazy wywozu.

Wydawnictwo to zostało wydane w nowej, innej niż dotychczas, formie dostosowanej do ciągłych zmian, jakie zachodzą w postępowaniu celnem, zasadniczych stawkach celnych, stawkach konwencyjnych, tarze i t. p.

Nowa Taryfa Celna wydana jest obecnie w formie kartkowej.

Kartki zebrane są w jedną całość na specjalnych mosiężnych ściągaczach i objęte grubą płócienną okładką, umożliwiającą posługiwanie się wydawnictwem tak samo, jak książką, z tą różnicą, że te kartki, na których zajdą jakiekolwiek zmiany w poszczególnych pozycjach taryfy, będą mogły być wymieniane na nowe, na których zmiany zostały uskutecznione. Nowe kartki z tekstem uzupełnionym będzie mógł każdy nabywca Taryfy Celnej otrzymywać drogą stałego abonamentu, gdyż wydawane będą niezwłocznie po opublikowaniu rozporządzenia, wprowadzającego jakąkolwiek bądź zmianę w Taryfie Celnej.

Cena abonamentu za „Uzupełnienia do Taryfy Celnej" wynosi do końca r. 1934 zł. 6.— Cena abonamentu „Uzupełnień" za r. 1935 zostanie ustalona w przyszłości.

Ministerstwo nadmienia, że jakkolwiek „Taryfa Celna" stanowi wydawnictwo nieoficjalne, to jednak placówki zagraniczne, opierając się w swej pracy gospodarczej (wizowanie świadectw pochodzenia, informacje o taryfie celnej i t. p.) na tem wydawnictwie, uważać mogą je za właściwe źródło informacyjne.

84.

G. M. A. 91/21.

WYKONANIE UKŁADU ARCHIWALNEGO POLSKO-AUSTRJACKIEGO.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości pismo Min. W. R. i Ośw. Pub. z 21.IX 34 r. Nr. 971/34 w sprawie wykonania układu archiwalnego polsko-austrjackiego.

MINISTERSTWO WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

Warszawa, dnia 21 września 1934 r.
No. Arch. 971/34.

Wykonanie układu archiwalnego
polsko-austrjackiego

Urzędy państwowe niejednokrotnie zwracają się do Konsulatu R. P. w Wiedniu o wydobycie od władz austrjackich akt potrzebnych do użytku służbowego i w wyniku korespondencji z władzami austrjackiemi okazuje się często, że żądane już akta zostały Polsce wydane. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pragnie zwrócić uwagę zainteresowanych władz na to, iż sprawę wydania Polsce przez związkowy rząd austrjacki akt, potrzebnych nam do celów administracyjnych, uregulował układ archiwalny polsko-austrjacki z dnia 26 października 1932 r. (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 34, poz. 291).

Do wykonania tego układu powołana została specjalna delegacja, przewidziana w układzie. O utworzeniu jej zostały ministerstwa i urzędy powiadomione pismem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 7 października 1933 Nr. Arch. 1236/33. Delegacja wspomniana przejęła już od władz austrjackich pewne partje akt, przejmowanie pozostałych akt, podlegających wydaniu, jest w toku.

Dla informacji Ministerstwo W. R. i O. P. podaje, iż zostały już prawie w całości przejęte akta b. austr. Ministerstwa Wyznań i Oświaty, Ministerstwa Sprawiedliwości, Min. Kolei Żelaznych oraz władz kolejowych z okresu przed utworzeniem tego Ministerstwa, częściowo przejęte zostały akta M-stwa Robót Publicznych, M-stwa Handlu, M-stwa Spraw Wewnętrznych, M-stwa Wojny i M-stwa Skarbu, a wreszcie akta prowenjencji polskiej, które jakąkolwiek drogą dostały się były do Wiednia. Przejęte akta b. władz austrjackich przekazane zostały przez Ministerstwo Archiwum Akt Nowych w Warszawie przy ul. Długiej 13.

Ministerstwo prosi tedy o kierowanie ewentualnych żądań w zakresie akt b. władz austrjackich do wspomnianego Archiwum, które — w wypadku, gdy akta nie zostały jeszcze przejęte — skieruje żądanie do Delegacji Polskiej w Poznaniu celem zgłoszenia go u właściwej władzy austrjackiej.

Taki sposób postępowania, zgodny z postanowieniem układu, zapewnia szybsze załatwienie zgłaszanych żądań i daje możność organowi powołanemu do przejmowania akt od władz austrjackich na zasadzie układu, prowadzenia koniecznej ewidencji, jakie akta zostały już przejęte, a jakie pozostają jeszcze do uzyskania.

Dyrektor Archiwów Państwowych

(—) *W. Suchodolski.*

85.

GMA. 489/48/50.

ZMIANY I UZUPEŁNIENIA HASEŁ REJESTRATURY.

Stosownie do punktu 7 Instrukcji, zamieszczonej w Hasłach Rejestratury, wprowadza się następujące uzupełnienia:

Zmienia się brzmienie hasła 305: zamiast „Gospodarcze instytucje ośrodków polskich" ma być: „Stosunki ekonomiczne".

Dodaje się hasło 316: „Informowanie urzędów zagranicznych R. P. o ważniejszych wydarzeniach z życia Polski"

86.

B. Pers. 615/8.

PRZEMIANOWANIE POSELSTWA R. P. W BERLINIE NA AMBASADĘ.

Mocą uchwały Rady Ministrów z dnia 13.XI.1934 r. Poselstwo R. P. w Berlinie przemianowane zostało na Ambasadę.

87.

B. Pers 503/34.

ZMIANY ADRESÓW URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

Ambasada R. P. w Moskwie — Spirydonowska 30.

Konsulat R. P. w Lyonie — 2, rue Jean de Boissieu.

Konsulat Honorowy R. P. we Florencji — via Guerrazzi 21.

Agent Konsularny R. P. w Capetown — 409 Commercial Union Buildings, St. George's Street.

Konsulat Honorowy R. P. w Dublinie — 14, St. Kewins'a Park.

Konsulat R. P. w Brukseli — 13, rue de Florence.

88.

B. PERS. 471/7/34.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Gawroński Jan, radca poselstwa i chargé d'affaires w Poselstwie R. P. w Wiedniu — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym R. P. przy Rządzie Państwa Austrjackiego, z dn. 25 października 1934 r.

dr. Komarnicki Tytus, radca w M. S. Z. — ministrem pełnomocnym R. P. z powierzeniem pełnienia obowiązków Delegata Rządu Polskiego przy Lidze Narodów w Genewie, z dn. 22 listopada 1934 r.

Lipski Józef, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. przy Rządzie Rzeszy Niemieckiej w Berlinie — ambasadorem R. P. przy osobie Prezydenta Rzeszy Niemieckiej, z dn. 29 października 1934 r.

dr. Raczyński Edward, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. p. o. Delegata Rządu Polskiego przy Lidze Narodów w Genewie — ambasadorem R. P. przy Jego Królewskiej Mości Królu Wielkiej Brytanji, z dn. 25 października 1934 r.

MIANOWANI:

Arlet Wiesław, referendarz w M. S. Z. — referendarzem Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Bartel Ludwik, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Berlinie — attaché ambasady w Ambasadzie R. P. w Berlinie, z dn. 1 listopada 1934 r.

Czudowski Michał, radca w M. S. Z. — konsulem i kierownikiem Konsulatu R. P. w Lipsku, z dn. 1 lutego 1935 r.

Głogowski Adam, referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym z tytułem wicekonsula w Konsulacie Gen. R. P. w Tyflisie, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Kossobudzki Stanisław, referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie R. P. w Lyonie, z dn. 1 marca 1935 r.

dr. Kulikowski Edward, wicekonsul w Konsulacie Gen. R. P. w Chicago — II sekretarzem ambasady w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie, z dn. 1 lutego 1935 r.

Kulisiewicz Edward, referendarz w M. S. Z. (B. Pers.) — kierownikiem referatu regulaminów i wyszkolenia w Biurze Personalnem, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Kulski Wszebor Władysław, prow. radca poselstwa w Delegacji R. P. przy Lidze Narodów w Genewie — radcą poselstwa w Delegacji R. P. przy Lidze Narodów, z dn. 1 grudnia 1934 r.

Łępkowski Rafał Jan, referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie Gen. R. P. w Chicago, z dn. 1 lutego 1935 r.

dr. Marchlewski Mieczysław, konsul generalny R. P. w New Yorku — konsulem generalnym R. P. w Królewcu, z dn. 1 lutego 1935 r.

Matusiński Jerzy, konsul R. P. w Pittsburgu — konsulem generalnym R. P. w New Yorku, z dn. 1 lutego 1935 r.

Mościcki Józef, prow. II sekretarz ambasądy w Ambasadzie R. P. w Waszyngtonie — prow. I sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Bernie, z dn. 1 lutego 1935 r.

Perlowski Michał, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Berlinie — attaché ambasady w Ambasadzie R. P. w Berlinie, z dn. 1 listopada 1934 r.

Gawroński Rawita Zygmunt, radca handlowy Poselstwa R. P. w Berlinie — radcą handlowym Ambasady R. P. w Berlinie, z dn. 1 listopada 1934 r.

dr. Ripa Karol, radca w M. S. Z. — konsulem i kierownikiem Konsulatu R. P. w Pittsburgu, z dn. 1 lutego 1935 r.

dr. Rozwadowski Jan, prow. radca w M. S. Z. — radcą, z dn. 1 października 1934 r.

Siemiątkowski Stefan, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Sztokholmie — II sekretarzem poselstwa w Poselstwie R. P. w Sztokholmie, z dn. 1 listopada 1931 r.

Skorkowski Juljusz, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. w Berlinie—II sekretarzem ambasady w Ambasadzie R.P. w Berlinie, z dn. 1 listopada 1934 r.

Sławiński Jan Adam, — prow. referendarzem w M. S. Z., z dn. 1 listopada 1934 r.

Szczerbiński Zdzisław, radca w M. S. Z. — I sekretarzem ambasady w Ambasadzie R. P. w Moskwie, z dn. 1 grudnia 1934 r.

Śmieszek Józef, — referendarzem Komisarjatu Gen. R. P. w Gdańsku, z dn. 16 października 1934 r.

Weese Eugenjusz, prow. konsul w Konsulacie Gen. R. P. w Charkowie kierownikiem Konsulatu R. P. w Leningradzie, z dn. 1 listopada 1934 r.

Wierski Zygmunt, attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Atenach — II sekretarzem poselstwa R. P. w Atenach, z dn. 1 grudnia 1934 r.

Wyszyński Kazimierz, radca poselstwa w Poselstwie R. P. w Berlinie— rądcą ambasady w Ambasadzie R. P. w Berlinie, z dn. 1 listopada 1934 r.

Zaleski Franciszek, referendarz w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie R. P. w Charbinie, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Bolanos Miguel Angel — kosulem honorowym R. P. w Hawanie, z dn. 31 października 1934 r.

Krawski Emil — konsulem honorowym R. P. w Quito (Ekwador), z dn. 31 października 1934 r.

Obelianne Maurice — konsulem honorowym R. P. w Dunkierce, z dn. 31 października 1934 r.

Rathaus Rudolf — konsulem honorowym R. P. w Monrowji (Liberja) z dn. 24 listopada 1934 r.

Warest Peeter — konsulem honorowym R. P. w Kuressaare, z dn. 21 listopada 1934 r.

PRZENIESIENI:

Mieczysławski Witold, attaché konsularny w Konsulacie R. P. w Kiszyiowie — do Poselstwa R. P. w Bukareszcie, z nominacją na attaché poselstwa, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Strzałecki Tomasz, attaché konsularny w Konsulacie R. P. w Czerniowcach — do Konsulatu R. P. w Kiszyniowie, z dn. 1 stycznia 1935 r.

PRZESUNIĘCIE TERMINU ODWOŁANIA DO CENTRALI:

Zabiełły Stanisława, II sekretarza ambasady w Ambasadzie R. P. w Moskwie — na dzień 30 listopada 1934 r.

Załęskiego Macieja, attaché konsularnego z tyt. wicekonsula w Konsulacie Gen. R. P. w Tyflisie — na dzień 15 listopada 1934 r.

ODWOŁANI:

Belina - Prażmowski Zbigniew, prow. konsul R. P. w Leningradzie — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesną nominacją na radcę, z dn. 15 października 1934 r.

Bodeński Lesław, attaché konsularny w Konsulacie R. P. w Lyonie — do Urzędu Centralneho M. S. Z. z równoczesną nominacją na referendarza, z dn. 1 marca 1935 r.

Dr. Brzeziński Tadeusz, konsul R. P. w Lipsku — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesną nominacją na radcę, z dn. 1 lutego 1935 r.

Jeleński Konstanty, konsul generalny, R. P. w Królewcu — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na radcę, z dn. 1 lutego 1935 r.

Kaczkowski Jan Paweł, konsul generalny, R. P. w Amsterdamie — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na radcę, z dn. 31 marca 1935 r.

Kraczkiewicz Karol, II sekretarz poselstwa w Poselstwie R. P. Buenos Aires — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na referendarza, z dn. 1 maja 1935 r.

Marlewski Józef, konsul w Konsulacie Honorowym R. P. w Montrealu — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na radcę, z dn. 1 marca 1935 r.

Miłobędzki Adam, prow. attaché konsularny w Konsulacie Gen. R. P. w Lille — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na referendarza, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Siemieński Stefan, referendarz Komisarjatu Gen. R. P. w Gdańsku — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na referendarza, z dn. 1 stycznia 1935 r.

Dr. Wodzicki Roman, referendarz Komisarjatu Gen. R. P. w Gdańsku — do Urzędu Centralnego MSZ. z równoczesną nominacją na referendarza, z dn. 1 stycznia 1935 r,

PRZEDŁUŻENIE TERMINU PEŁNIENIA FUNKCYJ:

Dr. Starzewskiemu Janowi, radcy p. o. chargé d'affaires R. P. w Tallinnie — do dnia 31 grudnia 1934 r.

PRZYDZIELENI:

Chmieliński Jan, podreferendarz w MSZ. — do Wydziału Prasowego (P. VI.), z dn. 19 listopada 1934 r.

Dąbrowska Zofja, sekretarz administracyjny w MSZ. — do Protokółu Dyplomatycznego, z dn. 1 października 1934 r.

Domaszewicz Michał, prow. referendarz w Wydziale E. II. — do Departamentu Administracyjnego, z dn. 1 października 1934 r.

Kurnatowski Adam, referendarz w Wydziale P. V. — do Wydziału P. II, z dn. 1 stycznia 1935 r.

dr. Lubaczewski Tadeusz, radca w M. S. Z. — do Biura Radcy Ekonomicznego, z dn. 1 listopada 1934 r.

Małęczyński Jan, referendarz w Wydziale E. I. — do Wydziału E. II, z dn. 1 października 1934 r.

Szpakowska Natalja, pomocnik kancelaryjny w M. S. Z. — do Wydziału E. II., z dn. 1 październikn 1934 r.

dr. Wodzicki Roman, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału P. II., z dn. 1 stycznia 1935 r.

Zabiełło Stanisław, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału P. III., z dn. 1 grudnia 1934 r.

Załęski Maciej, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. I., z dn 16 listopada 1934 r.

Żarnoch Jan, sekretarz rachunkowy w M. S. Z. — do Wydziału A. II., z dn. 1 października 1934 r.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Benisowi Adamowi, radcy w M. S. Z. — do dnia 30 czerwca 1935 r.

Rathausowi Rudolfowi, podreferendarzowi w M. S. Z. — do dnia 31 października 1935 r.

Śliżewskiemu Wacławowi, sekretarzowi rachunkowemu w M. S. Z. — do dnia 30 listopada 1935 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Chrząszczewskiej Hannie, sekretarzowi rachunkowemu — do dnia 31 października 1935 r.

Czerwińskiemu Ludomirowi, sekretarzowi rachunkowemu — do dnia 31 grudnia 1935 r.

Dobrzyńskiemu Feliksowi, sekretarzowi administracyjnemu — do dnia 31 grudnia 1935 r.

Gulińskiej Zofji, podreferendarzowi — do dnia 30 września 1935 r.

Kiaskowskiej Anieli, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dnia 30 listopada 1935 r.

Platerównie-Broel Ludwice, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dnia 30 września 1935 r.

Podhorskiej Magdalenie, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dnia 31 grudnia 1935.

Pogorzelskiemu Janowi, sekretarzowi rachunkowemu — do dnia 30 czerwca 1935 r.

Połońskiej Marji, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dnia 31 października 1935 r.

Raugiewiczowej Janinie, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dnia 30 listopada 1935 r.

Rosińskiej Marji, pomocnikowi kancelaryjnemu — do dnia 15 października 1935 r.

ODWOŁANO Z URLOPU BEZPŁATNEGO:

Czerwińskiego Ludomira, sekretarza rachunkowego—z dn. 31 marca 1935 r.

Imienińską Hannę, pomocnika kancelaryjnego z dn. 31 grudnia 1934 r.

Potulickiego Michała, tyt. sekretarza legacyjnego — z dn. 31 grudnia, z równoczesną nominacją na radcę, z dn. 1 stycznia 1935 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Zbyszewski Tytus, radca w M. S. Z. — z dn. 1 października 1934 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Dzierżykraj-Morawski Kajetan, minister pełnomocny w M. S. Z. — z dn. 31 grudnia 1934 r.

dr. *Hausner Bernard,* radca w M. S. Z. — dn. 4 listopada 1934 r.

Jurjewicz Paweł, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — z dn. 31 grudnia 1934 r.

Marynowski Tadeusz, radca — z dn. 31 grudnia 1934 r.

Rozwadowski Konstanty, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — z dn. 31 grudnia 1934 r.

ZWOLNIENI:

Belina-Prażmowski Zbigniew, radca w M. S. Z. — z dn. 30 listopada (na własną prośbę).

ZMARLI:

Mostowski Zygmunt, radca — zmarł w grudnia 1934 r.

89.

PD-416-b/zezw/a/8.

ODZNACZENIA.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dn. 19 października 1934 r. udzielił zezwolenia na przyjęcie i noszenie orderów obcych następującym osobom:

1) Ministrowi *Józefowi Beckowi* — Wielkiej Wstęgi łotewskiego orderu Trzech Gwiazd,

2) *Wacławowi Przesmyckiemu*, Naczelnikowi Wydziału w M. S. Z. — węgierskiego Krzyża Zasługi II kl., Krzyża Komandorskiego estońskiego orderu Orła oraz Krzyża Komandorskiego hiszpańskiego orderu Republiki,

3) *Kazimierzowi Korczyńskiemu*, Agentowi Konsularnemu R.P. w Beyrucie, — Krzyża Komandorskiego orderu Gwiazdy Etjopji,

4) *Jerzemu Morozewiczowi*, urzędnikowi w Konsulacie R.P. w Lyonie— Krzyża Oficerskiego francuskiego orderu Zasługi Rolniczej,

5) *Zbigniewowi Józefowi Borówce*, urzędnikowi w Konsulacie R.P. w Budapeszcie — węgierskiego Krzyża Zasługi V kl.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) Roman Dębicki

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 103

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Nr 68|8|34. Główna Drukarnia Wojskowa